

Publicerad 2009-05-15 14:13 av Camilla_DenVilda

Att be om förlåtelse

Jag står vid en avgrund till en melodi som aldrig fått veta varifrån den kom

Den är sorgsen och hatar den plats där den hör hemma

Jag ser ut och ser en väg ner till ett stort mörker full utav livlöshet

Det är en plats utan en början och jag känner att det är där jag hör hemma

Det är en plats utan dig... och jag behöver aldrig se dig mer

Det blir som en dröm att få uppfylla det jag hatar mest av allt

I en plats utan känslor behöver jag aldrig mer känna din livlösa likgiltighet gentemot mig

Och jag behöver aldrig mer behöva tänka på det du sa, och mina känslor gentemot dig

Aldrig mer dina vackra ord om hur du sa: Jag är kär i dig

Och på ditt sätt när du viska i mitt öra och sa: Godnatt

och allt blev svart och livfullt på samma gång

Faller... ser moln så vita i det blå och känner ett sånt lugn

Ser tårar falla upp ifrån mig när vinden fladdrar och gör mig kall

Allt går så snabbt och känns så långsamt

Marken känns mjuk och luktar jord när den slår emot min rygg

Jorden blir fuktig och våt, röken försvinner och fingret slappnar av och lättar från avtryckaren

Jag ber en sista önskan om förlåtelse när jag sluter mina ögon

Och jag landar i ett mörker, utan dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Camilla_DenVilda med Poeter.se id #28781 innehar upphovsrätten